

чени гвоздеи и голѣмия тезгяхъ, приличенъ на голѣмъ тронъ, отъ гдето Петко Мъглата подавайки вино и ракия на жадни кираджии, изглеждаше важенъ и тежъкъ — правѣха хана възмраченъ, но за това пъкъ приличаше на стопанина си. Посетишъ ли го веднажъ — отъ сърце ще да повторишъ, че всичко чисто и хубаво се продава.

Ала младитѣ кираджии и пжтници предпочитаха веселиятъ изгледъ на новата сграда, леката постройка на зеления сѣнникъ и онова, което Петко Мъглата не можеше да търпи: тамъ шѣташе и жената на Иванъ Тънкия.

Мъглата разбираше тайната...

... Да издигна нова сграда, че да пустна жена си да шѣта, мигаръ нѣма да подпра